

[Lars P. Jensen.]

behandling. Vi har i betænkningen nævnt de problemer, der har været drøftet, og den stilling, udvalget har taget dertil.

Der har været enighed om følgende ændringer.

Til lovens § 4 føjes den bestemmelse, at overførsel af varer fra friliste til bunden liste kun kan ske med tilslutning af vareforsyningsudvalget.

I § 6 og de øvrige paragraffer, hvor der i den nugældende lov står „indenrigs- og boligministeriet“ og „indenrigs- og boligministeren“, ændres dette til: „boligministeriet“ og „boligministeren“.

Lovforslagets § 10 foreslås ved de nye stykker 4—6 ændret således, at efter ankenævnets indstilling til ministeren bliver ministerens afgørelse ikke endelig, men sagen kan gå fra ankenævnet til domstolene, hvis man ønsker det, og selvfølgelig kan både klageren og det pågældende organ, d. v. s. handelsministeriet, indbringe sagen for domstolene. Den form, man her har fundet frem til i udvalget, er den samme, som man har i monopolloven. Dog er der sket en lille ændring. I monopolloven er fristen sat til 4 uger. Vi har i udvalget ment, at fristen burde sættes til 8 uger, med den motivering, at vareforsyningsager mange gange er mindre sager, hvor klageren ikke har økonomisk evne til at have en sagfører, således at han kan få sagen ind i rette tid.

Ved den foreslåede ændring af § 10, stk. 4, der nu bliver stk. 7, har vi klargjort, at en klager, når en ret tages fra ham, kan gå direkte til domstolene udenom ankenævnet. Vi har i udvalget drøftet, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at slette det stykke i paragraffen, hvorefter der er generel ret til at gå til domstolene, men ved ændringen klargøres, at klageren kan gå uden om nævnet direkte til domstolene.

Vi er enige om i § 17 at lempe straffebestemmelsen således, at når de omhandlede overtrædelser begås uagtsomt, kan der straffes med bøde; i den nugældende lov står der, at der under skærpene omstændigheder kan straffes med hæfte. Vi har endvidere i selve betænkningen indsat en bemærkning om, at en sådan bestemmelse skulle være tilstrækkelig, idet vi i betænkningen skriver, at der i udvalget

„er opnået enighed om, at straffebestem-

melserne i § 17 bør lempes. Det er ikke anset for nødvendigt, at de særlige bestemmelser om eftergørelse og forfalskning af rationeringsmærker, indkøbstiladelser og lignende i § 17, stk. 1, sidste punktum, opretholdes, idet straffelovens almindelige bestemmelser om dokumentfalsk skønnes fyldestgørende.“

Endvidere er der enighed om i udvalget at slette § 17, stk. 3, hvor der står, at forældelsesfristen er 5 år. Den går nu tilbage til at være 2 år. Man mener, det er tilstrækkeligt nu, da der ikke er så mange sager mere. Yderligere mener vi — hvilket vi har konfereret om med jurister — at da bøder i almindelighed tilfalder statskassen, er det ikke nødvendigt, at noget sådant står i loven.

Ændringerne i § 19 betegner kun en ajourføring af loven.

Vi er enige om, at loven skal optrykkes, og at den af praktiske grunde skal udløbe den 31. december 1956 i stedet for den 15. december.

Jeg skal på hele udvalgets vegne anbefale disse ændringsforslag, der er stillet af udvalget og tiltrådt af handelsministeren. Et mindretal, bestående af venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer, har stillet nogle underændringsforslag, der går ud på ændringer bl. a. i lovens § 1 og § 5. Jeg skal ikke gøre bemærkninger derom nu, da jeg går ud fra, at mindretallets ordførere selv vil gøre det, og jeg skal så senere på mit partis vegne redegøre for vor stilling til de stillede underændringsforslag.

Tholstrup: De af mig stillede underændringsforslag går i korthed ud på at erstatte det i § 15 omhandlede 17-mands udvalg, hvis opgave det er som folketingets vareforsyningsudvalg at tage stilling til visse sager, med selve folketinget, så man ikke fremtidig egenmægtigt kan sidde og ordne tingene, hvad man har tilbøjelighed til med de sager, der kommer til udvalget fra regeringen, idet man accepterer dem, fordi man kan gøre det i stilhed — der er ingen offentlighed tilstede. Jeg mener derfor, at det ville være bedre, om disse spørgsmål blev afgjort her i folketinget under dettes fulde ansvar og under fuld offentlighed.